

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1T/64/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914010297
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2015:5914010297.3

Rozhodnutie

1T/64/2014-634
IČS: 5914010297

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ivana ŠTEPITU a prísediacich: Mgr. Janky PAVLÍKOVEJ a Jána MELKU, v trestnej veci proti obžalovanému Jurajovi JANIGOVI, pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.06.2015 v Ružomberku, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný

Juraj JANIGA, nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom obec O., adresa na doručovanie: P.O.BOX 68, Banská Bystrica, bez pracovného pomeru,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 13.01.2007 v Ružomberku ako konateľ spoločnosti STONE TRADE, s.r.o., so sídlom Nová 5, 984 01 Lučenec, IČO: 36 625 248, podpísal zmluvu o dielo so zhotoviteľom - spoločnosťou Demonta, spol. s r.o., Košice, so sídlom Jiskrova 22, Košice, IČO: 17 146 089, zastúpenou konateľom spoločnosti Milanom Hvizdošom, ktorej predmetom bola demolácia budovy SMS (drevozárne) v objekte Mondi SCP Ružomberok, v ktorej sa objednávateľ zaviazal, že dokončené dielo prevezme a zaplatí za jeho zhotovenie dohodnutú cenu spolu vo výške 1.400.000,- Sk, avšak po vykonaní búracích prác a potom ako spoločnosť Demonta, spol. s r.o., vystavila v mesiaci február 2007 faktúru č. 2007003 na sumu 714.000,- Sk a v mesiaci marec 2007 faktúru č. 2007007 na sumu 736.300,60 Sk, uvedené faktúry v lehote splatnosti a ani neskôr neuhradil, pričom objednávateľ už pri podpise zmluvy konal s vedomím, že vzhľadom na majetkové pomery spoločnosti STONE TRADE, s. r. o. a jej predchádzajúce nesplatené záväzky nebude schopný plniť svoje záväzky riadne a včas, čím spôsobil spoločnosti Demonta, spol. s r.o., Košice, so sídlom Jiskrova 22, Košice, IČO: 17 146 089, škodu v celkovej výške 1.450.300,60 Sk (48.141,16 eur),

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

č í m s p á c h a l

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienene odkladá a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu ukladá probačný dohľad so skúšobnou dobou v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá primerané obmedzenie spočívajúce v povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Obžalovaný Janiga pred vyšetrovateľom PZ uviedol, že v súvislosti so zmluvno-právnym vzťahom so spoločnosťou Demonta, s.r.o. v žiadnom prípade nemal v úmysle túto spoločnosť alebo kohokoľvek iného, akýmkoľvek spôsobom uviesť do omylu s cieľom získať prospech sebe alebo inému. Vzhľadom k tomu, že v čase výsluchu mu neboli známe závery znaleckého posudku, využil svoje právo a odmietol vo veci ďalej vypovedať.

V konaní pred súdom obžalovaný Juraj Janiga vyhlásil, že je nevinný. Vypovedal, že konateľom spoločnosti STONE TRADE sa stal v roku 2004. Spolu s viacerými spoločníkmi mali podnikateľský zámer s cieľom vykonávať ťažbu a následné drvenie kameňa. Koncom roku 2006 dostal ponuku na vykonanie demolácie budovy nachádzajúcej sa v objekte SCP Ružomberok. Vypovedal, že sa spoznal s pánom z Poľska, ktorý tam mal firmu, ktorá mala demoláciu vykonať, termíny sa však naťahovali a do toho vstúpila ďalšia spoločnosť - KRAKEN, ktorá tam doviedla ďalšiu firmu, a preto on sa dohodol s konateľom spoločnosti Demonta s pánom Hvizdošom, že túto zákazku uskutoční on. Spoločnosť Demonta nemala technológiu na spracovanie a uloženie odpadu, ktoré záležitosti musel riešiť on a z tohto dôvodu došlo k predraženiu zákazky, ale cena bola dohodnutá pevnou sumou. Samotná demontáž mala prebiehať formou zostrihávania s hydraulickými nožnicami, nakoľko v blízkosti tohto objektu sa nachádzali aj ďalšie budovy a vtedy mu poškodený Hvizdoš navrhol odstrel budovy, preto sa vstúpilo do jednania so spoločnosťou BS Nitra, došlo k vybaveniu povolenia na odstrel, ako aj ďalších povolení s tým súvisiacich. Odstrel síce prebehol, ale budova zostala stáť naklonená v nebezpečnej polohe a z toho mu vznikli ďalšie náklady. Ešte predtým sa snažil zabezpečiť techniku, avšak objednávateľ zákazky s ním nespolupracoval, nakladač, ktorý mal nakladať odpad do drvičky, používal aj na planírovanie pozemku, čo spôsobovalo prestoje a predraženie zákazky. On som sa snažil zabezpečiť stroje cez firmu Hartl, ktorá od neho však požadovala zálohu s tým, že po vyriešení leasingu tú zálohu budú dobropisovať. Potvrdil, že spoločnosť BS Nitra mu vyšla v ústrety a zložila na účet obchodného zástupcu firmy Hartl na Slovensku peniaze a následne mu spoločnosť Hartl doviezla technológiu. Jemu sa medzitým nepodarilo vybaviť si leasing z dôvodu fúzie spoločnosť C&C leasing so spoločnosťou UniCredit leasing. Finančné prostriedky, ktoré mu poskytla spoločnosť BS Nitra, použil na financovanie ďalšej zákazky, ktorú v tom čase rozbehol. Pokiaľ sa týka vedenia účtovníctva, obžalovaný uviedol, že účtovníctvo mu viedla iná firma, pričom on sám bol prekvapený, že účtovníctvo nebolo vedené v súlade so zákonom. Záverom uviedol, že sumu, ktorú dlhuje spoločnosti Demonta, chce zaplatiť, ale na Slovenskom trhu nemôže nájsť uplatnenie, ani zamestnanie, preto chodí pracovať do zahraničia, zodpovednosti za dlhy sa nezbavuje.

Potvrdil, že v čase podpisu zmluvy so spoločnosťou Demonta spoločnosť STONE TRADE, ktorej v tom čase bol konateľom, nemala žiaden majetok, v účtovníctve táto spoločnosť vykazovala stratu, avšak nevedel sa vyjadriť, z akého titulu to bolo. Vypovedal, že spoločnosti Demonta chcel zaplatiť za vykonané práce zo zisku predaja za šrot, ktorý sa mal v likvidovanej nehnuteľnosti nachádzať, ale zisk nedosahoval takú výšku, aká bola jeho predstava. Obžalovaný vyslovene uviedol, že k tejto zákazke pristúpil s cieľom, že pomocou spoločnosti Demonta si zabezpečí technológiu, aby mal zákazky aj do budúcnosti, keď bol predpoklad, že z predaja materiálov, ktoré by sa spracovali v drviči, bol schopný zabezpečiť si príjem v rozsahu od 300-400.000,- Sk. Potvrdil, že v čase podpisu zmluvy s poškodeným nemal finančné prostriedky na zakúpenie technológie, pomocou ktorej by vykonal búracie práce a nemal ani finančné prostriedky na úhrady ceny za dielo. Z tohto dôvodu požiadal spoločnosť BS Nitra o poskytnutie finančných prostriedkov - zálohy, ktoré finančné prostriedky mu táto spoločnosť aj poskytla, a to formou zálohy pre spoločnosť Hartl (podľa vyjadrenia obžalovaného mali finančné prostriedky slúžiť ako akontácia na zakúpenie drviča) a zároveň mu spoločnosť BS Nitra uhradila aj zostatok ceny, ktorá bola predmetom diela. Potvrdil, že z poskytnutých finančných prostriedkov od spoločnosti BS Nitra časť poskytol tretej osobe v podobe zálohy na inú zákazku, a to v súvislosti s výstavbou oporného múra. Práve realizáciou tejto zákazky a jej zaplatením plánoval získať finančné prostriedky, z ktorých by vykonal úhradu v prospech spoločnosti Demonta.

Svedok Milan Hvizdoš pred súdom uviedol, že pri stretnutí s obžalovaným mu tento povedal, že zákazku prevzal pre kamaráta, ale nevie si s ňou rady, pričom „plakal, že má problémy s vykonávateľom“ a že nikoho nenašiel. On ho požiadal o poskytnutie zálohy, pričom obžalovaný ho ubezpečoval, že v dojednanom termíne splatnosti cenu zákazky zaplatí, nakoľko vykonáva činnosť pre zahraničného investora, ktorý si nedovolí nezaplatiť. Podľa svedka obžalovaný mal presvedčovaciu schopnosť a aj pod dojmom zo stretnutia so zástupcom vyššieho dodávateľa - spoločnosťou BS Nitra pristúpil k realizácii zákazky. Pokiaľ sa týka samotnej zákazky, išlo o železnú budovu, kde klasické búranie by trvalo pol roka, nakoľko obžalovaný už bol v sklze s realizáciou samotného projektu, on mu navrhol kombinovaný spôsob, a to odstrel a následné rozobratie budovy. Vypracoval projekt, požiadal banský úrad o vystavenie povolenia na búracie práce, avšak pri miestnom zisťovaní vyšlo najavo, že súhlas odstrel nebol daný, avšak obžalovanému sa to podarilo rýchlo dovybaviť a tým ho presvedčil, že je „doma“. Technologický postup bol komplikovaný, nakoľko vzhľadom na výšku budovy a technickú náročnosť ju nemohli odstrelieť celú, preto ju najskôr položili nabok a následne hydraulickými kliešťami a kladivami ju rozbíjali na menšie kusy, ktoré by sa naďalej rozberali. Potvrdil, že išiel do zákazky bez zisku v snahe obžalovanému pomôcť, nakoľko tento sa nachádzal v srahe a k tomuto pristúpil aj pod vplyvom jeho presvedčovacích schopností. Ich cieľom bolo vykonať zákazku na kľúč, nakoľko samotná budova obsahovala v sebe veľa železa, ktoré ako druhotná surovina sa dala výhodne predávať, avšak ani z tohto predaja im obžalovaný nezaplatil ani korunu. Keď obžalovaného žiadal úhradu ceny za dielo, tento mu tvrdil, že mal problémy s úhradou, tvrdil, že mu nezaplatil J., následne mu prestal dvíhať telefóny. Pri osobnom stretnutí, keď ho vyhľadal, mu obžalovaný tvrdil, že má hodne roboty v Poľsku, čo však pri bližšom zisťovaní sa nepreukázalo, podľa neho bol obžalovaný bielym koňom. Napriek tomu, že im obžalovaný neuhradil, vozieval sa na rôznych autách s cudzími evidenčnými číslami. Zdôraznil, že obžalovaný ho opakovane ubezpečoval, že ide o zákazku pre SCP Ružomberok, že ide o zahraničného investora, ktorý nemá problém s úhradou za vykonané práce. Pokiaľ sa týka ceny, poškodený uviedol, že zámerne išli s cenou dolu pod prísľubom zo strany obžalovaného, že v objekte SCP sa budú robiť ďalšie búracie práce, ktoré v budúcnosti už bude vykonávať on na priamo a pokiaľ mu on vyjde v ústrety, že v budúcnosti od neho dostane ďalšie zákazky. Svedok poprel, že by sa s obžalovaným rozprával o predĺžení lehoty splatnosti faktúr, jediný rozhovor v tomto smere bol o tom, prečo mu obžalovaný nezaplatil, keď obžalovaný na to reagoval, že jemu neboli zaplatené iné zákazky. Obžalovaný predmet diela prevzal, podpísal súpis práce, prevzal stavenisko, avšak potom sa už s ním nedalo skontaktovať. Svedok poprel tvrdenie obžalovaného, že by mali pre neho vykonať aj drvenie odpadu a v súvislosti s tým uviedol, že bol to obžalovaný, ktorý si prenajal drvičku od spoločnosti Hartl, keď od dilerov tejto spoločnosti sa neskôr dozvedel, že obžalovaný mal prenajatý stroj, za ktorý tiež neplatil, a preto mu ho vzali. Na obžalovaného už chcel aj podať trestné oznámenie, avšak tento ho uprosil, aby to nerobil, nakoľko má nejaké problémy. Obžalovaný sa prezentoval ako osoba, ktorá vlastní kameňolom v okrese Lučenec, že ide o solventného podnikateľa, ktorý spolu so J. má lodenicu na Liptove a aj pod vplyvom týchto rozhovorov sa nechal presvedčiť na celú zákazku. Podľa svedka spolu s obžalovaným v tom musela figurovať aj ďalšia osoba, a to najmä niekto zo spoločnosti BS Nitra, keď zástupca tejto

spoločnosti mu povedal, že Janigovi za vykonané práce zaplatil, pričom práve J. sa mal pejoratívne pred Janigom vyjadriť, aby mu nezaplatil. K preukázaniu finančných prostriedkov na zaplatenie ceny za dielo svedok uviedol, že vychádzal zo všeobecne uznávaných predpokladov, že zahraniční investori vyžadujú od vyšších investorov preukázanie, že sú subdodávateľom a zaplatili za vykonané práce.

V prípravnom konaní bol vypracovaný znalecký posudok znalkyňou Ing. Ľudmilou Dzurekovou z odvetvia účtovníctvo a daňovníctvo. Znalkyňa v znaleckom posudku, ako aj vo výpovedi pred súdom dňa 02.02.2015 konštatovala, že v čase uzavretia zmluvy spoločnosť, v ktorej obžalovaný vystupoval ako konateľ, nebola platobne schopná, nemala dostatok prostriedkov na finančné operácie. Znalkyňa, pritom vychádzala z údajov, ktoré mala k dispozícii, a to najmä z daňového priznania za rok 2006 a z údajov z účtovnej evidencie za rok 2007. V prípade prvej faktúry, ktorá bola splatná dňa 05.03.2007 spoločnosť STONE TRADE mala dostatok finančných prostriedkov na ich úhradu v lehote splatnosti. V prípade druhej faktúry v čase splatnosti nemala spoločnosť STONE TRADE dostatok finančných prostriedkov, avšak s tým, že 03.05.2007 mohla byť úhrada prevedená. Znalkyňa konštatovala, že pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala z účtovnej dokumentácie, ktorá však nebola úplná. Znalkyňa výslovne upriamila pozornosť na účtovnú operáciu vo výške 2.mil. Sk ako výdaj v hotovosti, nakoľko z účtovnej dokumentácie sa nepodarilo zistiť, na aký účel boli tieto finančné prostriedky použité. Pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala aj z výpovedí svedkov, z ktorých výpovedí vyplynulo, že určitá finančná čiastka bola použitá na nákup technológie, avšak tento nákup sa nepremietol do účtovnej evidencie a nebol preukázaný.

Vzhľadom k tomu, že znalkyni na pojednávaní boli predložené ďalšie listinné dôkazy, ku ktorým znalkyňa nevedela zaujať stanovisko, bola požiadaná o dopracovanie znaleckého posudku.

V dodatku k znaleckému posudku, ako aj vo výpovedi pred súdom dňa 15.06.2015 znalkyňa konštatovala, že účtovná jednotka nevedla účtovníctvo v súlade so zákonom o účtovníctve. Z predložených dokladov nevyplývalo, že by spoločnosť STONE TRADE uhradila faktúru 35.000,- euro a teda táto úhrada nemohla ovplyvniť záväzky voči spoločnosti Demonta. Znalkyňa konštatovala, že z trestného spisu a hlavne z dokladov, ktoré mala k dispozícii je preukázateľné, že vyššie uvedená finančná čiastka bola vložená na účet spoločnosti Hartl v M.. Ako však vyplynulo z vyjadrenia zástupcu spoločnosti Hartl, v tomto prípade išlo o jedinú platbu zo strany spoločnosti STONE TRADE. Znalkyňa v dodatku k znaleckému posudku okrem iného uviedla, že spoločnosť STONE TRADE, s.r.o. výdavky v rozhodnom období smerovali na likvidáciu odpadu, na prenájom a služby spojené s prenájmom nebytových priestorov, nakladanie betónov, kúpu kameniva, nájom a kúpu drviča, t.j. boli použité v súvislosti s podnikateľskou činnosťou tejto spoločnosti. K stanovisku účtovnej firmy EKOPORA, s.r.o., Lučenec, ktorá viedla účtovníctvo pre spoločnosť STONE TRADE, s.r.o., uviedla, že toto stanovisko nevysvetľuje objektívne a hodnoverne problematické účtovné a finančné operácie zúčtované v účtovníctve podnikateľského subjektu STONE TRADE a zároveň zo strany obžalovaného prostredníctvom jeho obhajcu neboli predložené žiadne nové dôkazy, ktoré by mali vplyv na závery uvedené v znaleckom posudku č. 2/2013. Účtovníctvo podnikateľského subjektu nebolo vedené preukázateľne úplne a správne, hoci táto povinnosť vyplýva aj zo zákona o účtovníctve a z tohto dôvodu nebolo možné zo strany znalkyne úplne jednoznačne vysvetliť niektoré zaúčtované účtovné operácie, na ktoré poukázala v odpovediach 4 a 5 znaleckého posudku. Znalkyňa konštatovala, že napriek tomu skutočnosť, že spoločnosť STONE TRADE si demolačné práce od spoločnosti Demonta objednala, boli deklarované obidvoma zmluvnými stranami na základe zmluvy o dielo zo dňa 13.01.2007, práce boli realizované a vyfakturované až po ich dodaní v súlade s uzatvorenou zmluvou. Skutočnosť, že spoločnosť STONE TRADE prevzala finančnú hotovosť od spoločnosti BS Nitra, je doložená príjmovými a výdavkovými pokladničnými dokladmi, ako aj vyjadrením zástupcu spoločnosti STONE TRADE, že prijal platbu vo výške 28.793,04 euro ako úhradu faktúry ST 05/07 a zálohovú platbu vo výške 30.000,- euro. Ako náhle spoločnosť STONE TRADE, s.r.o. prijala uvedenú hotovosťnú platbu, mala povinnosť splniť si svoje záväzky, a to jednak voči štátnemu rozpočtu, ako aj voči dodávateľskej spoločnosti Demonta, spol. s r.o., pričom znalkyňa nezistila žiadne iné okolnosti, ktoré by spoločnosť STONE TRADE, s.r.o. bránili splniť si tento záväzok. V znaleckom posudku č. 2/2013 znalkyňa konštatovala, že podnikateľský subjekt STONE TRADE, s.r.o. bol schopný splniť záväzky vyplývajúce zo zmluvy o dielo uzatvorenej dňa 13.01.2007 so spoločnosťou Demonta, spol. s r.o. Košice, ktoré boli fakturované na základe faktúr č. 2007003 zo dňa 14.02.2007 na sumu 714.000,- Sk a faktúru č. 2007007 zo dňa 02.03.2007 na sumu 736.300,60 Sk, a to v dňoch 28.02.2007 a 03.05.2007, t.j. v čase, keď spoločnosti STONE TRADE, s.r.o. boli uhradené faktúry, a to záloha faktúry ST 05/07 a číslo faktúry ST 05/07

spoločnosťou BS Nitra, s.r.o., ktorá si práce vykonané spoločnosťou Demonta spol. s r.o. objednala u spoločnosti STONE TRADE, s.r.o. Znalčka ďalej uviedla, že kontrolou účtu - pokladňa SKK zistila, že dňa 31.12.2007 účtovná jednotka vykonala účtovný zápis - výdaj pokladničnej hotovosti vo výške 2 mil. Sk. Uvedená účtovná operácia nie je hodnoverne preukázaná, nakoľko nie sú predložené pokladničné doklady, ktoré by dokazovali skutočné prevzatie hotovosti konkrétnymi dodávateľmi a následne zníženie záväzkov zaevidovaných v zozname prijatých faktúr. Z účtovného zápisu nie je ani zrejmé, ktoré prijaté faktúry boli týmto účtovným zápisom uhradené. Znalčka tiež ďalej zistila, že pokladničné doklady, ktoré vystavila spoločnosť STONE TRADE, s.r.o. dňa 28.02.2007 a 03.05.2007 o príjem hotovosti vo výške 58.793,04 euro, po prepočítaní príslušným kurzom vo výške 1.996.835,06 Sk uvedená spoločnosť zaznamenala v účtovníctve len vo výške 1.033.920,- Sk, čím stav pokladničnej hotovosti vykázaný v hlavnej knihe za rok 2007 bol ponížený o 963.279,- Sk.

V konaní pred súdom boli prečítané výpovede svedkov vypočutých v prípravnom konaní. Išlo o výpovede Q. C., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že spolu s obžalovaným a ďalšími dvoma osobami založili spoločnosť STONE TRADE, ktorej konateľom bol on spolu s obžalovaným až do roku 2007, kedy sa on rozhodol svoje obchodné podiely predať a vzdal sa funkcie konateľa spoločnosti. Obchodné podiely odkúpil obžalovaný. Dôvodom jeho počínania bola skutočnosť, že už v roku 2006 v tejto spoločnosti nevykonával žiadnu obchodnú činnosť, pričom on v tom čase a v mene spoločnosti konal výslovne obžalovaný Janiga sám. Podľa svedka táto spoločnosť v rokoch 2006-2007 nevykonávala žiadnu obchodnú činnosť, netvorila zisk, o prípadných nesplatených pohľadávkach a záväzkoch z uvedeného obdobia nemal vedomosť. Vedenie účtovníctva, ako riadenie firmy zabezpečoval obžalovaný.

Svedok H. J. v prípravnom konaní uviedol, že s obžalovaným sa spoznal pri športových aktivitách, keď v rámci týchto kontaktov došlo aj na možnú spoluprácu pri búracích prácach v objekte spoločnosti MONDI SCP Ružomberok. Navzájom sa dohodli, že spoločnosť STONE TRADE zabezpečí pre ich spoločnosť dodacie práce, na základe čoho dali obžalovanému konkrétnu objednávku a za vykonané práce mu vyplatili sumu 58.793,04 eur. Svedok potvrdil, že mal vedomosť, že obžalovaný túto zákazku zabezpečil formou subdodávky od spoločnosti Demonta. Z ich strany voči obžalovanému neboli vážnejšie výhrady, to znamená, že pokiaľ ich obžalovaný požiadal o poskytnutie finančných prostriedkov z dôvodu, že on samotný nemá dostatok peňazí na vyplatenie subdodávok, vyšli mu v ústrety a obžalovanému vyplatili zálohu vo výške 30.000,- euro a doplatok vo výške 28.793,04 euro bol vyplatený Janigovi po ukončení a prevzatí diela. K iným záležitostiam obžalovaného sa svedok vyjadriť nevedel.

V rámci dokazovania súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise, najmä s dokladmi, ktoré boli predložené spoločnosťou Demonta, ktoré sa týkali kalkulácie nákladov, zmluvy o vykonaní diela, rozhodnutie Banského úradu Banská Bystrica, súpis vykonaných prác, ako aj s rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Cb/57/2007 z 29.01.2008, s fotokópiami výpisy účtov, ako aj s listinnými dôkazmi týkajúce sa záväzkov spoločnosti STONE TRADE, s.r.o. a na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, alebo orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, dospel k záveru, že obžalovaný Juraj Janiga svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaný svoju obranu postavil na tvrdení, že nikdy nekonal s podvodným úmyslom, naopak konal s úmyslom urobiť si robotu a byť úspešný v podnikaní. Práve jeho dôvera iných ľudí, že budú konať férovane, ho dostala tam, kde je. Ak by chcel niekoho podviesť, mal dostatok času na to, aby doplnil údaje v účtovníctve, vyjadril presvedčenie, že svoje dlžoby, či už ako fyzická alebo právnická osoba chce splatiť a nezostať nikomu nič dlžný.

Tvrdenia obžalovaného vo svetle výpovedí svedkov, výpovede znalkyne a listinných dôkazov sa ukázali byť ako účelové, v plnom rozsahu vyvracajúce obranu obžalovaného.

Bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný ako konateľ spoločnosti STONE TRADE, s.r.o. uzavrel a podpísal so spoločnosťou Demonta spol. s r.o. zmluvu o dielo. Predmetom tejto zmluvy bola demolácia budovy drevosekárne v objekte MONDI SCP, v ktorej sa objednávateľ zaviazal, že dokončené dielo prevezme a zaplatí za jeho zhotovenie dohodnutú cenu vo výške 1,4 mil. Sk.

Bolo preukázané, že táto spoločnosť Demonta, spol. s r.o. v mesiacoch február 2007 a následne marec 2007 vystavila dve faktúry na celkovú sumu 1.450.300,60 Sk. Uvedené faktúry obžalovaný ako konateľ spoločnosti STONE TRADE bez výhrad prijal, prebral predmet diela, jeho rozsah a kvalitu nespochybňoval. Nepochybne bolo preukázané, že spoločnosť STONE TRADE, v ktorej obžalovaný vystupoval ako konateľ, už v čase uzatvorenia zmluvy dňa 13.01.2007 vedel, že faktúry v lehote splatnosti neuhradí. Tento záver súdu vyplýva najmä z výpovede samotného obžalovaného, ktorý potvrdil, že spoločnosť STONE TRADE išla do obchodno-právneho vzťahu so spoločnosťou Demonta bez toho, aby mala čo i len minimum finančných prostriedkov na zaplatenie ceny za dielo. Navyše ako konateľovi spoločnosti mu bolo zrejmé, že spoločnosť STONE TRADE má už predtým nesplatené záväzky a teda nebude schopný cenu za dielo v stanovenej lehote splatnosti uhradiť. Bol to obžalovaný, ktorý potvrdil, že cenu za dielo mienil uhradiť z iných obchodných prípadov. Konkrétne cenu za dielo spoločnosti Demonta chcel uhradiť z výťažku zákazky pri stavbe oporného múra. V tejto súvislosti súd podotýka, že splatnosť faktúr firmy Demonta nastala v dňoch 05.03. a 17.03.2007, pričom obžalovaný zmluvy so spoločnosťou Olivera Skačana uzatvorila až dňa 31.05.2007, t.j. viac ako dva mesiace po splatnosti poslednej faktúry. Tvrdenie obžalovaného o akomsi posune splatnosti oboch faktúr zo strany poškodeného, konateľ spoločnosti poškodeného poprel, čoho dôkazom je aj skutočnosť, že už v minulosti mienil podávať trestné oznámenia a napokon skutočnosť, že sa so svojim nárokom obrátil na Okresný súd v Lučenci, ktorý rozhodol o povinnosti spoločnosti obžalovaného zaplatiť firme Demonta cenu za vykonanie diela. Navyše obžalovaný tvrdil, že hodnota zákazky s Oliverom Skačanom bola dohodnutá na sumu 700.000,- Sk. Je naivné sa domnievať, že pri absolútnej 0,- na účte spoločnosti STONE TRADE, ktorej bol obžalovaný konateľom, bez zákazky v hodnote 700.000,- Sk dokázal vyprodukovať zisk vo výške 1.450.300,60 Sk, ktorý použil na úhradu záväzkov v prospech spoločnosti Demonta. Bol to obžalovaný, ktorý potvrdil, že finančné prostriedky, ktoré mu vyplatila spoločnosť BS Nitra, použil „na nákup drviča“ od spoločnosti Hartl. V tomto smere tvrdenie obžalovaného sa súdu javí ako účelové, a to aj s prihliadnutím na vyjadrenie zástupcu spoločnosti Hartl, z ktorého vyjadrenia vyplynulo, že pokiaľ aj na ich účet boli poukázané finančné prostriedky, tieto slúžili ako úhradu za prenájom od drviča tejto spoločnosti. Bol to obžalovaný, ktorý vo svojej výpovedi potvrdil, že zákazku, ktorú pre neho vykonávala spoločnosť Demonta, za ktorú on dostal vyplatené finančné prostriedky od spoločnosti BS Nitra, považoval za vhodný začiatok svojej ďalšej podnikateľskej činnosti. Nemožno obísť v tomto smere závery uvedené v znaleckom posudku znalkyne, ktorá uviedla, že účtovná spoločnosť nevedla predpísaným spôsobom účtovníctvo, pričom v zmysle zákona o účtovníctve jednoznačne vyplýva, že za správnosť vedenia účtovníctva zodpovedá konateľ právnickej osoby, v danom prípade spoločnosti s ručeným obmedzeným a teda ako nálež sa obžalovaný odvolával na iný subjekt, ktorý pre jeho spoločnosť vykonával účtovné práce, je z hľadiska vyvodenia trestnej zodpovednosti irelevantné. Nemožno tiež obísť „záračné účtovanie“ prijatých platieb od spoločnosti BS Nitra v účtovníctve spoločnosti STONE TRADE v súvislosti s prepočtom kurzových rozdielov, keď potom príjem tejto spoločnosti bol ponížený o cca. 900.000,- Sk. Aj ďalšie účtovná operácia, a to výber v hotovosti 2 mil. Sk vzbudzuje pochybnosti o tvrdeniach obžalovaného v tom smere, že by mal úprimnú snahu dostať k svojim zmluvným záväzkom voči spoločnosti Demonta.

Závery v znaleckom posudku znalkyne z odboru účtovníctva a ekonómie v znení jeho dodatku z pohľadu súdu vyznievajú logicky a presvedčivo, znalkyňa konštatovala, že spoločnosť, ktorej bol obžalovaný konateľom, nemala dostatok finančných prostriedkov na to, aby v čase uzavretia zmluvy so spoločnosťou Demonta mohol cenu za dielo uhradiť. Z ďalších finančných operácií, ktoré obžalovaný vykonával, jednoznačne podľa znalkyne vyplynulo, že z príjmu od spoločnosti BS Nitra mohol v čase splatnosti zaplatiť prvú faktúru, druhú faktúru mohol zaplatiť najneskôr v máji 2007, hoci v čase splatnosti tejto faktúry spoločnosť STONE TRADE nemala dostatok finančných prostriedkov na ich úhradu. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný finančné prostriedky, ktoré obdržal od spoločnosti BS Nitra, použil na úhradu iných obchodných aktivít, čo v konečnom dôsledku len potvrdzuje názor súdu, že obžalovaný konal s podvodným úmyslom poškodenému nezaplatiť, a to napriek tomu, že ho ubezpečoval o svojej solventnosti. Aj správanie sa obžalovaného po uplynutí splatnosti oboch faktúr dostatočným spôsobom vykresľuje tento podvodný úmysel.

Obžalovaný a jeho obhajca navrhovali, aby súd do konania pribral ďalšieho znalca, resp. pojednávanie odročil, aby si obžalovaný mohol zabezpečiť ďalší znalecký posudok, ktorým by vyvrátil posudok, ktorý bol zabezpečený v prípravnom konaní. Tento návrh obžalovaného a jeho obhajcu súd zamietol s poukazom na závery znaleckého posudku znalkyne, ktorá bola v konaní činná, a to najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že účtovná jednotka nevedla účtovníctvo tak, ako to má na mysli zákon o účtovníctve a práve z dôvodu nedostatkov v tomto účtovníctve by ďalší znalecký posudok znamenal len predĺženie

konania a nič nového by pre objasnenie veci nepriniesol. Na vypracovanie ďalšieho znaleckého posudku by bolo potrebné predložiť účtovné doklady, o ktorých sa zmieňovala znalkyňa, ktoré však, ako potvrdil sám obžalovaný, neexistujú, keď to zdôraznil aj vo svojej záverečnej reči, že pokiaľ by chcel niekoho podviesť, mal by dostatok času, aby vyprodukoval nové listinné dôkazy. Súd takisto zamietol návrhy na ďalšie dokazovanie, ktoré boli vznesené splnomocnencom poškodeného, a to najmä z toho dôvodu, že súd je viazaný obžalobou a podozrenia poškodeného o ingrencii tretích osôb v tomto konaní neboli zisťované, avšak nie je úlohou súdu v tomto smere nahrádzať orgány prípravného konania. Navyše z výpovede svedka J. (spoločnosť BS Nitra) jednoznačne vyplynulo, že cena za dielo, na ktorej sa s obžalovaným dohodol, mu bola v skutočnosti aj vyplatená. Bolo a je rizikom poškodeného, že vstúpil do právneho vzťahu s obžalovaným bez toho, aby si dostatočným spôsobom vopred preveril jeho bonitu a najmä, aby si preveril, či vôbec je schopný takúto zákazku zrealizovať.

Z hľadiska subjektívnej stránky u obžalovaného ide minimálne o zavinenie v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona, teda obžalovaný vedel, že svojím konaním môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmeneý. Motív trestnej činnosti je naznačený vyššie, ktorý motív vysvetľuje tvrdenie obžalovaného, že obchodno-právny vzťah s poškodeným mienil využiť do budúcnosti na rozbeh svojej podnikateľskej činnosti. Obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane cudzieho majetku, a to bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. V súdnej veci obžalovaný sa obohatil na poškodenom v tej forme, že finančné prostriedky, ktoré získal od svojho zmluvného partnera (spoločnosť BS Nitra), použil na iné účely bez toho, aby aspoň čiastočne plnil v prospech poškodeného. Obžalovaný uviedol poškodeného do omylu o stave spoločnosti STONE TRADE, jej bonite, ako aj o možnosti vôbec vykonať práce, ktoré si u nej objednala spoločnosť BS Nitra, a ktorou zákazkou následne povolil spoločnosti Demonta. Konkrétne možno vec uzavrieť spôsobom, že znaky podvodu obžalovaný naplnil tým, že vedome vstúpil do obchodno-právneho vzťahu, a to bez existujúceho alebo v dohľadnej dobe očakávaného krytia svojho záväzku.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Obžalovaný je vedený ako nezamestnaný bez trvalého pracovného pomeru, v mieste bydliska bližšie hodnotený nie je. V minulosti bol 2x súdom trestaný, hľadá sa neho, akoby odsúdený nebol.

Súd u obžalovaného nezistil poľahčujúce, ani priťažujúce okolnosti.

Majúc na zreteli ustanovenie § 31 ods. 2 Trestného zákona a § 34 ods. 1 Trestného zákona dospel súd k záveru, že hrozba trestom odňatia slobody, ktorý mu súd uložil na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 (tri) roky, spolu so skúšobnou dobou a probačným dohľadom v trvaní 4 (štyri) roky, splní účel sledovaný zákonom, a to aj s prihliadnutím na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Pre zvýšenie účelu trestu, či už z hľadiska generálnej alebo individuálnej prevencie, súd obžalovanému uložil aj povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie. Súd je toho názoru, že takto uložený trest je primeraný, spravodlivý a najmä zákonný.

Pokiaľ sa týka návrhu poškodeného, aby sú rozhodol o jeho nároku na náhradu škody, súd konštatuje, že splnomocnenec poškodeného pri otvorení pojednávania si nárok na náhradu škody neuplatnil. Bez ohľadu na toto vyjadrenie by súd poškodeného do konania ani nepripustil, nakoľko o škode už bolo rozhodnuté Okresným súdom v Lučenci, ktorý rozhodol o povinnosti spoločnosti STONE TRADE zaplatiť spoločnosti Demonta cenu za dielo.

Okresný súd Ružomberok

dňa 15.06.2015

JUDr. Ivan ŠTEPITA

predseda senátu

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Ružomberok do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok. (§306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V neprospech obžalovaného môže odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len v jeho prospech (§308/2)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 305/1). Ak je poškodený právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.